

Zbierka súdnych rozhodnutí

Vec C-79/20 P

Yieh United Steel Corp.
proti
Európskej komisii

Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 28. apríla 2022

„Odvolanie – Dumping – Vykonávacie nariadenie (EÚ) 2015/1429 – Dovoz plochých výrobkov z nehrdzavejúcej ocele valcovaných za studena s pôvodom v Čínskej ľudovej republike a na Taiwane – Konečné antidumpingové clo – Nariadenie (ES) č. 1225/2009 – Článok 2 – Výpočet normálnej hodnoty – Výpočet výrobných nákladov – Strata výroby – Odmietnutie odpočítania hodnoty recyklovaného šrotu – Určovanie normálnej hodnoty na základe predaja podobného výrobku, ktorý je určený na domácu spotrebu v krajine vývozu – Vylúčenie zo základu pre výpočet použitého na určenie normálnej hodnoty predaja uskutočneného na domácom trhu v krajine vývozu, ak sa tento predaj týka výrobkov určených na vývoz“

1. *Odvolanie – Dôvody – Nesprávne posúdenie skutkového stavu a dôkazných prostriedkov – Nepripustnosť – Preskúvanie posúdenia skutkového stavu a dôkazov Súdny dvorom – Vylúčenie okrem prípadov skreslenia – Odvolací dôvod založený na skreslení skutkových okolností – Nevyhnutnosť presne uviesť skreslené skutočnosti a preukázať nesprávne právne posúdenie, ktoré viedlo k takémuto skresleniu – Nevyhnutnosť, aby skreslenie zjavne vyplývalo z dokumentov v spise*
(Článok 256 ods. 1 druhý pododsek ZFEÚ; Štatút Súdneho dvora, článok 58 prvý odsek)

(pozri body 52 – 54, 60, 84, 85)

2. *Spoločná obchodná politika – Obrana proti dumpingovým praktikám – Dumpingové rozpätie – Určenie normálnej hodnoty – Výber metódy výpočtu – Voľná úvaha inštitúcií – Súdne preskúvanie – Rozsah – Obmedzenia*
(Nariadenie Rady č. 1225/2009)

(pozri body 55 – 58, 61)

3. *Odvolanie – Dôvody – Nevyhnutnosť presnej kritiky bodu odôvodnenia Všeobecného súdu* [Článok 256 ZFEÚ; Štatút Súdneho dvora, článok 58 prvý odsek; Rokovací poriadok Súdneho dvora, článok 168 ods. 1 písm. d) a článok 169 ods. 2]

(pozri body 76 – 78)

4. *Právo Európskej únie – Výklad – Texty vo viacerých jazykoch – Jednotný výklad – Rozdielnosti medzi rôznymi jazykovými verziami – Zohľadnenie všeobecnej systematiky a účelu predmetnej právnej úpravy (Nariadenie Rady č. 1225/2009, článok 2 ods. 2)*

(pozri bod 99)

5. *Právo Európskej únie – Výklad – Metódy – Výklad v súlade v medzinárodnými zmluvami uzavretými Úniou – Výklad nariadenia č. 1225/2009 vzhľadom na antidumpingovú dohodu GATT z roku 1994 [Dohoda o uplatňovaní článku VI Všeobecnej dohody o clách a obchode (antidumpingová dohoda z roku 1994), nariadenie Rady č. 1225/2009, článok 2 ods. 2]*

(pozri body 101, 102)

6. *Spoločná obchodná politika – Obrana proti dumpingovým praktikám – Dumpingové rozpätie – Určenie normálnej hodnoty – Cena uplatňovaná v bežnom obchodnom styku – Cena podobného výrobku určeného na domácu spotrebu v krajine vývozu – Pojem určený na spotrebu – Podobný výrobok predávaný na domácom trhu v krajine vývozu a následne určený na vývoz – Vylúčenie – Podmienka – Existencia objektívnej súvislosti medzi predajom podobného výrobku na vnútornom trhu a konečným určením výrobku – Dôkazné bremeno zatažujúce Komisiu – Skutočná vedomosť predávajúceho o konečnom určení predmetného výrobku – Chýbajúca relevantnosť (Nariadenie Rady č. 1225/2009, článok 2 ods. 1 a 2)*

(pozri body 103 – 144)

Zhrnutie

V nadväznosti na sťažnosť, ktorú podalo Eurofer, Association européenne de l'acier (Európske združenie ocele), Európska komisia prijala po skončení prešetrovania vykonávacie nariadenie 2015/1429¹ (ďalej len „sporné nariadenie“), ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo na dovoz plochých výrobkov z nehrdzavejúcej ocele valcovaných za studena s pôvodom v Čínskej ľudovej republike a v Taiwane (ďalej len „posudzovaný výrobok“).

Yieh United Steel Corp. (ďalej len „odvolateľka“), spoločnosť so sídlom v Taiwane, ktorá pôsobí najmä v oblasti výroby a distribúcie posudzovaného výrobku, podala žalobu na Všeobecný súd na zrušenie sporného nariadenia v rozsahu, v akom sa jej týka. Odkazuje najmä na porušenie článku 2 ods. 2 základného nariadenia², podľa ktorého je „normálna hodnota“ výrobkov, na ktoré sa vzťahuje antidumpingové clo, spravidla určená na základe predaja podobného výrobku určeného na domácu spotrebu v krajine vývozu. V tejto súvislosti odvolateľka spochybňovala najmä odmietnutie Komisie zohľadniť na účely stanovenia normálnej hodnoty niektoré predaje dotknutého výrobku svojmu nezávislému kupujúcemu v krajine vývozu (ďalej len „predmetný

¹ Vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) 2015/1429 z 26. augusta 2015, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo na dovoz plochých výrobkov z nehrdzavejúcej ocele valcovaných za studena s pôvodom v Čínskej ľudovej republike a na Taiwane (Ú. v. EÚ L 224, 2015, s. 10).

² Nariadenie Rady (ES) č. 1225/2009 z 30. novembra 2009 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva (Ú. v. EÚ L 343, 2009, s. 51).

predaj“) len z dôvodu, že dotknutý výrobok bol týmto zákazníkom vyvezený po týchto predajoch, hoci Komisia nepreukázala, že odvolateľka mala v úmysle neurčiť predaj tohto výrobku na domácu spotrebu.

Rozsudkom z 3. decembra 2019³ (ďalej len „napadnutý rozsudok“) Všeobecný súd zamietol žalobu podanú odvolateľkou, pričom okrem iného rozhodol, že Komisia mohla odmietnuť zohľadniť predmetný predaj na účely stanovenia normálnej hodnoty bez ohľadu na to, či vyvážajúci výrobca mal v čase uskutočnenia týchto predajov akúkoľvek vedomosť o vývoze dotknutých výrobkov, ak má k dispozícii objektívne dôkazy preukazujúce, že tieto predaje sú v skutočnosti predajmi na vývoz.

Rozsudkom vydaným v odvolacom konaní Súdny dvor potvrdil rozsudok Všeobecného súdu, pričom spresnil výraz „určený na spotrebu“ použitý v článku 2 ods. 2 základného nariadenia.

Posúdenie Súdnym dvorom

Na úvod Súdny dvor pripomenul, že v súlade s článkom 2 ods. 1 a 2 základného nariadenia sa na účely stanovenia normálnej hodnoty neberie do úvahy domáci predaj v krajine vývozu, ak výrobky dotknuté týmto predajom nie sú určené na spotrebu na tomto trhu, ale sú určené na iný účel, akým je ich vývoz.

Pristúpil teda k preskúmaniu otázky, či výraz „určený na spotrebu“ v zmysle článku 2 ods. 2 základného nariadenia zahŕňa subjektívny prvok, najmä existenciu úmyslu alebo skutočnej vedomosti predávajúceho o konečnom určení dotknutého výrobku.

V tejto súvislosti Súdny dvor potvrdil prístup Všeobecného súdu, opierajúc sa najmä o znenie, kontext a účel článku 2 ods. 2 základného nariadenia, podľa ktorého nemožno prijať čisto subjektívny výklad pojmu „predaj podobného výrobku, ktorý je určený na domácu spotrebu [v krajine vývozu – *neoficiálny preklad*]“. Súdny dvor však vysvetlil, že čisto „objektívny“ výklad uvedeného pojmu, ako ho podal Všeobecný súd, by znamenal, že jednoduchý dôkaz, že hospodársky subjekt, ktorý sa nachádza v dolnej časti dodávateľského reťazca, vyviezol výrobky dotknuté prvým predajom, by stačil na to, aby Komisia mohla usúdiť, že tieto výrobky boli v čase ich prvého predaja „určené“ na vývoz, a museli byť preto vylúčené zo základu pre výpočet použitého na určenie normálnej hodnoty.

Podľa Súdneho dvora pritom takýto čisto objektívny výklad nie je zlučiteľný so zásadami predvídateľnosti a právnej istoty, keďže umožňuje Komisii uložiť antidumpingové clá nezávisle od cenovej politiky vyvážajúceho výrobcu a spôsobil by, že by tento výrobca bol zodpovedný za obchodnú politiku svojich nezávislých zákazníkov, ktorú v zásade nemôže kontrolovať.

V tejto súvislosti na účely zabezpečenia dodržiavania uvedených zásad Komisia môže vylúčiť domáci predaj zo základu pre výpočet na určenie normálnej hodnoty len vtedy, ak preukáže existenciu objektívnej súvislosti medzi týmto predajom a určením predmetného výrobku, ktorý je odlišný od domácej spotreby. Z toho vyplýva, že Komisia musí preukázať, že z objektívnych okolností súvisiacich s uvedeným predajom, a to v prvom rade z ceny vyplýva, že dotknuté výrobky, ktorých sa tento predaj týka, majú iný účel ako domácu spotrebu v krajine vývozu, ako je vývoz.

³ Rozsudok z 3. decembra 2019, Yieh United Steel/Komisia (T-607/15, EU:T:2019:831).

Ak totiž Komisia preukáže existenciu takýchto okolností súvisiacich s prvým predajom, možno sa domnievať, že predmetný vyvážajúci výrobca mal v čase uskutočnenia predaja rozumne vedieť, že konečným určením predmetného výrobku je s najväčšou pravdepodobnosťou vývoz, a nie domáca spotreba v krajine vývozu.

V prejednávanej veci Súdny dvor uvádza, že časť domáceho predaja odvolateľky bola predmetom systému zliav pri vývoze, čo predstavuje objektívnu okolnosť charakteristickú pre tento predaj a týkajúcu sa jeho ceny. Rovnako vzhľadom na skutočnosť, že najvýznamnejší zákazník odvolateľky pôsobil hlavne v oblasti vývozu dotknutého výrobku a že predaj odvolateľky tomuto zákazníkovi sa týkal vo všeobecnosti výrobkov určených na vývoz, a nie na domácu spotrebu, mala odvolateľka v čase uskutočnenia predmetných predajov rozumne vedieť o konečnom určení dotknutého výrobku, ktorým bol s najväčšou pravdepodobnosťou vývoz.

V dôsledku toho Súdny dvor rozhoduje, že Všeobecný súd sa nedopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď rozhodol, že Komisia mohla oprávnene a bez toho, aby sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, vylúčiť predmetné predaje zo základu pre výpočet použitého na určenie normálnej hodnoty podľa článku 2 ods. 2 základného nariadenia.